

бранишъ една поворна мома не ставай смѣшенъ кавалеръ.

Кандовъ кипна. Той пристъпи на срѣдъ кафенето и каза блѣденъ и растренеравъ :

— Ти нападашъ грубо една беззащитна дѣвица... Земи си думитѣ назадъ!

— Докажи ми, че прѣди една недѣля твоята дѣвица не е приемала скришомъ гостъ Една мома, която Стефчовъ неможа да довърши.

— Тоя скришенъ гостъ бѣше Бойчо Огняновъ, годеникътъ ѝ, мерзацецо! крѣснѣж Кандовъ, като му залѣпяше една плѣсница .

Звънливий плѣсъкъ по бузата ечна изъ кафенето.

Зашеметений Стефчовъ, полетѣ най-напрѣдъ отъ удара, па се спусна възъ студента, който издигаше бастуня си.

Но присѣтствуващитѣ ги разтървахъ.

Кафенето се испълни съ глъчка. Извънъ любопитни се трупахъ на стѣклата.

Стефчовъ искокна изъ кафенето съ зачървенѣла буза, побѣсенѣлъ отъ яростъ, и се захпти право къмъ конака, рѣшенъ тоя нхтъ да отмѣсти и на Кандова, и на Рада. Той щѣше да накара бея да тури подъ испитъ и двамата по поводъ на Огнянова; и да се искубиѣше студентътъ съ отказвания, дѣвойката щѣше да бжде окончателно опозорена; тя и бѣше причината на днешния скандалъ.

Но на улицата го срѣщна слугата му и му обади, че пловдивския докторъ пристигналъ, който бѣше виканъ за Лалка, злѣ болна. Тогава Стефчовъ тръгна къмъ тѣхъ си.

XVIII.

К а н д о в ъ .

Думитѣ, съ които Кандовъ придружи плѣсницата си, поразихъ присѣтствуващитѣ. Най-много Стефчова.